

TRAMMELANT IN DE BLOKHUT

(Natur Pur)

Blijspel / Openluchtspel in drie bedrijven

door

BERND GOMBOLD

vertaald en bewerkt door

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TRAMMELANT IN DE BLOKHUT – NATUR PUR** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERND GOMBOLD** en vertaler: **BEN TEN VELDE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2024 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. **Telefoon:** (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Oma Marie - Door alle wateren gewassen, die maak je de kachel niet aan, mag best wat ondeugende indruk maken.

Erik - Zoon van Marie, goedzak, heeft niet veel te vertellen bij zijn echtgenote.

Femia - Vrouw van Erik, heeft het hoog in de bol. Erg schrikachtig, zeer gericht op hygiëne.

Tineke - Hun dochter, nette, aardige, intelligente meid.

Jeroen - Vriend van Tineke, elegant gekleed, voor geen meter te vertrouwen; dat blijkt uit kleding en houding.

Rieks - Brutaal, en niet al te snugger. Altijd in voor eten en drinken, profiteert van moeder, ouderwets gekleed.

Martha - Ongehuwde dochter van Marie, gierig, robuust; ouderwets gekleed.

Geert/Geertje Hartman - Vlindervanger, wat 'welftremd', onhandig, leeft voor zijn/haar vlinders.

Mans Aalderink - Bosarbeider, krachtige verschijning, ruwe bolster, blanke pit.

Johanna Knol - Doet aan Nordic walking, is daar op gekleed, maar moet het meer van haar kleding hebben, dan van daadwerkelijk sporten, indien mogelijk stevige, dan wel corpulente vrouw.

Tom - Een alleraardigste knul, die aanvankelijk schichtig en daardoor verdacht overkomt.

Geert kan met wat aanpassingen in tekst ook Geertje worden.

Femia en Erik kunnen als voorbeeld Hyacinth en haar man Richard uit de tv-serie Schone schijn nemen. Femia in altijd opvallende en niet te pas komende kleding met mal hoedje. De uit dezelfde serie afkomstige Onslow kan model staan voor Rieks.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in het bos. Rechts op het toneel een eenvoudige blokhut met deur en raam, evt. een kleine veranda, bij de hut een regenton.

De bodem kan indien gewenst ook aangepast worden met 'gras' of 'zand'.

Op het toneel een picknickbank, dan wel zitbank en vuurkorf, oven o.i.d.

Vanaf het tweede bedrijf staat op het toneel een tent, eventueel op een lichte verhoging om voor het publiek beter zichtbaar te zijn. Het toneel kan daar waar mogelijk en gewenst opgevuld worden met bomen en struiken om het zo veel mogelijk op een echt bos te laten lijken. Denk bij begin en einde bedrijven aan leuke bosgeluiden, bijvoorbeeld uil, koekoek, nachtegaal.

EERSTE BEDRIJF

(voor het doek open gaat klinkt het lied Omaatje lief van Heintje)

FEMIA: *(van links achter, struikelend op, met beauty case)* Harregat! Harregat! Dit is toch te gek om los te lopen. Net wat voor jouw moeder. Hoe kom je nou op het idee om je 75e verjaardag in deze troep te vieren! *(niest)* Je kunt je hier wel allerlei ziektes op de hals halen. *(schrikt iedere keer als ze toevallig op een tak trapt)*

ERIK: *(beladen met koffers, bezwerend)* Femia, zij wil dat nou eenmaal graag, net als vroeger met haar hele gezin in onze eigen blokhut door brengen. Hier gingen wij als kind ieder weekeinde naar toe met onze ouders.

FEMIA: Dat is aan jouw familie wel te zien ook. Ze kunnen jouw familie hier wel uit de boom gesneden hebben. De rillingen lopen mij over de rug als ik aan jouw broer en zus denk. Mensen nog aan toe, ze hebben toch ook geen greintje fatsoen. De hunebedbouwers hadden denk ik meer manieren dan jouw zus.

TINEKE: Zeg mam, hou toch eens op met jouw gezeur. Misschien wordt het wel hartstikke gezellig.

FEMIA: Gezellig? Wat is hier dan voor gezelligs te vinden. Je breekt je zo wat de benen en dan ook nog dat ongedierte. Het is toch verschrikkelijk!

ERIK: *(wijst op de naaldhakken van Femia)* Ik heb je toch meteen gezegd dat hoge hakken niks is voor in het bos. Kom, trek je schoenen maar uit, en ga op blote voeten lopen, dat is hartstikke goed voor de bloedsomloop. *(wil zijn schoenen uit trekken)*

FEMIA: *(scherp)* Ben je nou helemaal belazerd! Aan houden die schoenen! Wie weet wat voor ziektes je hier wel niet op kunt lopen als die beesten hier je steken of bijten.

TINEKE: Wat is dat toch voor flauwe kul! *(doet haar schoenen uit)* Pap en zijn familie hebben hier hun hele jeugd op blote voeten gelopen en leven nog. Je moet niet nog meer gaan overdrijven moeder.

ERIK: *(voorzichtig)* Mag ik, Femia? Ik heb vanmorgen mijn voeten nog gewassen.

FEMIA: *(beledigd)* Ga je gang dan maar. Maar niet zeuren als je malaria krijgt. Hier is de desinfectiespray. Daar moet je jouw

voeten mee inspuiten, zeker is zeker, wij nemen geen enkel risico.

TINEKE: Doe toch niet zo kinderachtig! Wij zijn hier toch niet in het oerwoud, maar in een gewoon, net stukje bos. Hier zijn geen tijgers, beren, leeuwen en slangen!

FEMIA: Ik heb onlangs in de Story gelezen dat een vrouw op blote voeten gebeten is door een cavia en ter plekke dood neer gevallen is! De natuur is onberekenbaar en gaat zijn eigen gang (*komt tegen een tak aan, schreeuwt, angstig*) Wat was dat voor een wild dier?

TINEKE: Hou nou maar op. Wat is er nu mooier dan in de natuur te zijn. (*gaat op de rug liggen en spreidt armen en benen; zingt eerste stukje Ik ben dol op de bossen van Jasperina de Jong*)

Wij zijn dol op de bossen
Daar kunnen we hossen
Daar kunnen we klossen
Wij zijn dol op de heide
Op de weide en op de natuur (*dan*) het is hier gewoon zalig!

ERIK: Dat vind ik ook! (*zingt dan van hetzelfde lied*)

Jo met de banjo, en Lien met de mandoline
Kaatje met haar mondharmonikaatje
Truitje met haar luitje, je moet dat cluppie zien
Wij zijn zo dol op een mandoline (*wil een sigaret opsteken*)

FEMIA: (*heeft al met verbazing en hoofdschuddend geluisterd, slaat hem op de vingers*) Erik! Jij moet niet roken. Hoe vaak heb ik je dat wel niet gezegd! En jij staat meteen op, Tineke!

ERIK: Maar Femia toch. Mag ik ook niet roken in de vakantie?

FEMIA: Vakantie noem jij dat! Dit is geen vakantie, maar onzin van jouw moeder! Het heeft ook geen enkel niveau, hier in de boes-boes. Je kunt je hier niet eens douchen. Verschrikkelijk en daarmee is alles gezegd! Andere vrouwen van haar leeftijd vieren de verjaardag in een net restaurant. En zij verlangt van ons dat wij hier feest vieren met de apen. Het ontbreek er nog maar net aan dat wij net als Tarzan van boom tot boom moeten slingeren en elkaar vlooien afvangen!

ERIK: (*krabt zich op zijn hoofd*) Nou jij daar over begint... kun jij even op mijn hoofd kijken? Ik heb zo'n jeuk...

FEMIA: *(verontwaardigd)* Zeg eh... ik ben toch geen chimpansee!

TINEKE: *(doet luid een aap na, krabt zich onder de armen)* Uh, uh, uh... *(lacht)* ha, ha, ha, doe toch eens een keer gezellig mam...

ERIK: Met roken jaag ik het ongedierte weg, Femi... *(wil een sigaret opsteken)*

FEMIA: Man, schei uit. Roken lijkt dom, is ongezond en het stinkt! Denk aan je gezondheid, en denk vooral aan je longen! Geef hier die sigaret! Zo hoog is die levensverzekering van jou nou ook weer niet, je moet eerst nog een jaar of wat flink betalen. *(schrikt weer)* Wat is dat nou weer, zeker een wild dier?

TINEKE: *(doet net of ze sigaret aan wil steken)* Nee mam, mijn aansteker.

FEMIA: *(van de kook)* Tineke! Jij rookt? Uit met dat ding, veel te gevaarlijk, straks staat hier de hele boel in brand...

TINEKE: *(stopt sigaret weg)* Ik was nog niet eens begonnen.

FEMIA: Ik kan mij niet voorstellen, dat jouw vriend dat goed vindt. Ik zal wel eens even met hem praten om hier een einde aan te maken.

TINEKE: Je doet je best maar. Maar je hebt wel pech, hij komt namelijk helemaal niet.

FEMIA: Wat vertel je me nou? De enige van ons gezelschap behalve mij natuurlijk die netjes en verstandig is, komt niet?

TINEKE: Dat heb je goed gehoord mam. *(zuur)* Het is beneden zijn stand om hier flessen bier te drinken en vette braadworsten en speklappen van de barbecue te kanen. Meneer heeft liever champagne en toostjes met zalm. Hij is al net als jij!

ERIK: *(moet, maar durft nauwelijks te lachen, hinnikt wat achter zijn hand)*

FEMIA: Wat valt er hier te lachen? Jeroen heeft volkomen gelijk! En die flessen bier en die braadworsten zijn nog niet eens het grootste probleem! Alleen het idee al een hele middag door te moeten brengen met jouw zus, dat is veel erger. Die Martha heeft de charme van een koe en jouw broer is zo dom als het achtereinde van een varken.

ERIK: *(gelaten)* Er loopt trouwens net een tor tegen jouw been omhoog...

FEMIA: *(schreeuwt springt op de bank)* Aaahh...help mij toch... doe

toch wat...pak dat vieze dier aan... vermoord hem...

ERIK: *(pakt het diertje weg)* Kom maar arm klein diertje! Jij hebt wel wat beters verdiend. Kijk toch eens... ga maar lekker smullen van dat dode stekelvarken daar...

FEMIA: *(schrikt, gaat nu op de tafel staan)* 'n Dood stekelvarken? Waar? Harregat, verschrikkelijk! Erik, breng dat kadaver onmiddellijk hier weg, anders kom ik niet naar beneden.

ERIK: *(in zichzelf)* Dan laten wij dat stekelvarken maar mooi liggen, waar hij ligt. *(doet net of hij een sigaret aan wil steken)*

FEMIA: Erik niet doen! Breng dat stuk vee hier weg! *(vleiend)* Erikje, toe nou, asjeblijft...

ERIK: Ik hoef dat ding toch niet op te ruimen, er is haast niks van over. Hij is helemaal verrot en half opgevreten.

FEMIA: Verrot? Bah, daarom stinkt het hier zo. Denk er om, niet met blote handen aanpakken. *(pakt plastic handschoenen uit haar beauty case)* Hier plastic handschoenen. *(spuit met desinfecteermiddel)* De handen desinfecteren, ik wist het wel, wij komen hier allemaal om het leven. Het begint al goed, en er is natuurlijk in de verste verte geen dokter beschikbaar...

TINEKE: Wij gaan hier eerder dood van dat stinkspul van jou. Het is toch te gek voor woorden, zulk spul hier in de ronde te spuiten in de vrije natuur. Help mij maar liever met het begraven van dat dode stekelvarken!

FEMIA: Nog voor geen duizend euro. Al moet ik ook de hele middag op de tafel zitten...

ERIK: Wat nou middag! Wij blijven het hele weekeinde hier, wij gaan kamperen, Femia!

FEMIA: *(verontwaardigd)* Wat heb ik nou aan mijn fiets hangen! Kamperen? Alleen over mijn lijk. Ik ga toch niet kamperen tussen dode stekelvarkens, moordzuchtige bosmieren en wilde torren, nee hoor, ik niet!

TINEKE: Jij bent nog wat vergeten mam, onder de bank zit ook nog een nest met muizen. *(haalt emmer en mestvork o.i.d. van achter de hut)*

FEMIA: *(rilt nog meer)* Erik, zorg jij er toch eens voor dat wij van al dat vee verlost worden.

ERIK: *(trekt aan haar lange zijden sjaal)* Ha, ha, dan kom eerst maar naar beneden en help mij, schat, ha, ha, ha... *(zij verweert zich)*

RIEKS: *(van rechts achterop, bepakt met tassen)* Erik, beste broer, wat ben jij aan het doen, laat jij die draak op, net als een vlieger?

ERIK: *(blij)* Rieks, mijn kleine broertje! Hoe gaat het er mee? Wat heb ik jou lang niet gezien! *(omarmt hem)*

FEMIA: Die lompe vlegel! Heeft helemaal geen manieren. Hij is er nog maar net, of het begint al!

ERIK: Waar bleven jij en moeder toch. Wij wachten al een hele tijd.

FEMIA: *(beledigd)* Wachten op die lummel? Hij had van mij gerust weg mogen blijven.

RIEKS: Ik rook al van ver, dat jullie hier waren.

ERIK: Hoezo kun jij ons ruiken?

RIEKS: Parfum en ...desinfecteermiddel. Dat moet Femia wezen, dacht ik meteen. Waarom sta jij daar boven. Is de lucht daar soms beter dan hier beneden?

FEMIA: Bah! Met die Jan Boezeroen wil ik geen woord wisselen!

TINEKE: Ha ome Rieks, heb je lang niet gezien. *(heeft intussen met een stok en emmer de dode dieren verwijderd)* Kom maar naar beneden mam, de dieren zijn weg.

RIEKS: Meid, meid! Wat ben jij groot worden. Je bent een knappe meid, blikskater nog aan toe, veel mooier dan je moeder.

FEMIA: Dank je wel Tineke! *(klimt omstandig naar beneden, giftig tegen Rieks)* Nou het schoothondtje er is, kan het vrouwtje niet ver weg zijn. *(blaft gemeen als een schoothondje)* Of ben jij eindelijk eens een keer zonder je moeder van huis gegaan, mijn lieve zwager?

RIEKS: Gewoon je neus achterna lopen en waar het vreselijk stinkt, daar vind ik altijd mijn schat van een schoonzus. *(knijpt de neus dicht)*

TINEKE: Waar is oma, oom Rieks?

RIEKS: Zij wil nog even alleen van de rust en de natuur genieten, voordat ze de oorlog in gaat.

FEMIA: *(begrijpt het niet)* Oorlog? Wat voor een oorlog?

TINEKE: Dat weet je toch wel. Het gebruikelijke gedonderjaag van de familie. Wij zitten er al midden in. Ik zou het zo mooi vinden

als jullie eens een keer op een normale manier met elkaar om zouden gaan. Vooral nou oma jarig is, ik loop haar wel in tegen. *(rechts achter af)*

MARTHA: *(van links achter op, ook volbepakt, hoofdschuddend)* Nog geen tent in de benen, nog niks voorbereid, nog geen vuur klaar! Typisch mijn luie broers! En die lieve madam heeft weer niks anders om aan te denken dan aan haar beauty case. *(beiden kijken elkaar giftig aan)*

ERIK: Nou Rieks, het is gebeurd met de rust en ontspanning! Onze zuster heeft het commando overgenomen, net als vroeger. Dag Martha, heb lang niks van je gehoord. Hoe gaat het met je, ben je inmiddels al getrouwd?

RIEKS: Vast en zeker niet. Wie wil er nou trouwen met onze commandant, daar gaat iedere kerel voor op de loop!

MARTHA: *(bars)* Trouwen? Daar moet ik niet aan denken. *(wijst op Femia en Erik)* Kijk toch eens naar dat stel, dat schrikt genoeg af. En bovendien kost een kerel onnodig geld. En als hij dan met pensioen gaat verdient hij niks meer, jaagt het spaargeld er door en dan zit ik de hele dag met een oude kerel opgescheept. Nee, nee. Laat mij maar mooi alleen blijven!

RIEKS: Zie je nou wel Martha, daarom wil ik ook niks van vrouwen weten. Stel je voor dat ze allemaal net zo zijn as jij en Femia, ik zou nooit een vrouw willen hebben bij wie ik niks te vertellen heb. Zo als mijn zwager Erik bijvoorbeeld...ha, ha, ha....

FEMIA: *(tot Erik)* Het is je geluk dat ik al besloten had met jou te trouwen voor ik jouw familie leerde kennen. Anders was jij nou ook nog vrijgezel geweest!

RIEKS: E... Erik... jij hebt toch wel bier meegenomen. Ik moet minstens boven de twee promille achter de knopen hebben, voor ik haar een beetje aardig ga vinden. *(Erik haalt twee flesjes bier uit een tas)*

FEMIA: Tineke, kijk toch eens hoe die Rieks er weer bij loopt. Gelukkig hoeft die aardige Jeroen van jou dat niet te zien. Je zou je de ogen uit de kop moeten schamen. *(stopt)* Tineke? Waar is dat kind toch? O nee toch. Straks verdwaalt ze in deze wildernis.

MARTHA: *(schudt het hoofd, tegen Rieks)* En wat die stinkzooi dan ook nog kost; zij geeft er een vermogen aan uit. En hij is zo gek en werkt dag en nacht zodat zij zich in de verf kan zetten...

FEMIA: (*giftig tegen Martha*) Ik hou er niet van in mijn eigen lucht te stikken, zo als jij.

ERIK: Rieks, Martha, Femia! Hou toch eens op met die eeuwige ruzies. Kunnen jullie dan niet een keer bij elkaar zijn zonder ruzie te maken. Verheug je toch liever op een mooi weekeinde. Kom, laten we ter gelegenheid van de verjaardag van onze moeder, eerst maar eens een flesje bier drinken, en dan alles vergeten.

MARTHA: (*pakt hem de flessen af*) En waarom dat dan? Kerels denken altijd alleen maar aan zuipen. Dat kost allemaal onnodig geld, wij gaan nou eerst aan de slag. Iedereen helpt met het opzetten van de tent. En een beetje rap ook! Niet van dat slappe! Hop, hop! (*pakt een tent, rolt die uit*)

ERIK: Man, man, wat gaat ze weer te keer. Er is in al die jaren ook helemaal niks veranderd!

FEMIA: Erik! As ik met die familie van jou in een tent moet, dan laat ik mij scheiden!

MARTHA: Scheiden? Jij? En wie betaalt dan die stinkwatertjes van jou! Doe de stangen maar in elkaar en hou je mond dicht! (*drukt haar stangen in de hand*) Hopelijk kun jij dat wel, alhoewel jij voor de rest helemaal niks kunt.

FEMIA: (*serieus*) Erik, ik ga niet in een tent. En zeker niet met die daar. Doe toch eens wat!

ERIK: (*bezwerend*) Femia, als jij in de tent ligt, in je slaapzak kunnen de bosmieren niet bij je komen. Alsjeblieft, doe die stangen nou in elkaar...

RIEKS: Je kunt er eerst wel even met de spuitbus bij langs gaan. Dan is het meeste gif er wel af.

FEMIA: (*vertwijfeld*) Mensen nog an toe. Had ik mij maar nooit met dit volk ingelaten. Het lijken wel Neanderthalers. (*onhandig aan de slag met de stangen*)

MARTHA: (*schudt het hoofd, pakt haar de stangen af*) Geef maar hier, anders zijn we morgen nog niet klaar. Hier, houd dit touw maar vast, dat kun je hopelijk wel. (*tot Erik en Rieks*) En jullie beiden zeten die stangen in de benen. (*beiden kruipen mopperend onder het op de grond liggende doek, de chaos wordt steeds groter, Martha geeft intussen aanwijzingen, allebei de mannen duwen en trekken in de verkeerde richting, om de beurt steekt een van beiden het hoofd naar buiten en levert*

commentaar, het moet een slapstickachtig geheel worden)

ERIK: Die stang moet naar deze kant, heb je dat niet in de gaten?

RIEKS: I...ik ga niet naar die kant! Daar stinkt het naar jouw vrouw...

MARTHA: *(kijkt naar binnen)* Dat is toch de dwarsstang, wat zijn jullie toch een stel sukkels.

ERIK: Niet mee bemoeien zus. Een tent opbouwen is werk voor kerels.

RIEKS: *(steekt zijn hoofd naar buiten)* Als jij even een haring in de grond slaat, gaat het gemakkelijker, Martha. Daar ligt de hamer. *(gaat weer naar binnen)*

FEMIA: *(houdt touw losjes vast en is haar nagels aan het vijlen)* Och, och. Hoe ben ik hier toch in verzeild geraakt. Apen zijn nog handiger dan die twee...

RIEKS: *(steekt hoofd weer naar buiten)* Mondje dicht graag, mijn lieve schoonzuster...

MARTHA: *(met hamer en haring)* Ik zal jullie wel helpen. Ik zal deze haring wel eens 'n kopje kleiner maken... Een, twee *(slaat)* drie...

ERIK: *(brult)* Aaahhhh....das was mijn voet, kijk toch uit... *(kruipt uit de tent, strompelt, haalt met een emmer water uit de regenton bij de blokhut en koelt daar zijn voet in)* Ahh, dat is lekker koel. Had jij niet in de gaten, dat mijn voet daar stond.

MARTHA: Stel je toch niet zo aan, je lijkt wel een klein kind.

FEMIA: Het is je eigen schuld. Dan moet jij je maar niet altijd laten commanderen door dat mens.

ERIK: Dan zet jij die tent maar in de benen. Jij weet toch alles beter. Dat domme touw vasthouden kan iedere halve gare wel.

FEMIA: Poeh! Aan halve garen hebben we hier geen gebrek! *(drukt beledigd Martha het touw in handen)* Jullie kunnen mij wat! Weet je wat ik doe, ik zoek een hotel op. Ik hoef hier toch niet met die halve zolen in een tent te slapen. *(doet geurtje op)* Wie denken jullie wel niet dat ik ben!

MARTHA: Niks hotel, vooruit de tent in. *(geeft haar een duw zodat ze in de tent valt)* Zo en nou de tent opbouwen!

RIEKS: *(steekt zijn hoofd naar buiten)* Je...je kunt hier niet verkeren van de stank... Het lijkt wel een parfumwinkel...

FEMIA: Jij moet je zelf eens ruiken. Als jij toevallig eens een keer in

de buurt van een kraan komt, kun jij je misschien ook eens wassen.

MARTHA: (*ongeduldig*) Doe nou eindelijk die stangen eens in elkaar. Hoe lang moet dat nog duren?

RIEKS: Houd dat touw toch eens wat strakker...

MARTHA: Erik, hou jij dat touw maar vast. Ik moet deze beide klungels helpen. (*kruipt ook naar binnen*)

FEMIA: Au, kijk toch uit, jij zit op mijn been. Mensen nog an toe, poets jij je tanden wel eens?

RIEKS: En jij zit boven op mijn arm.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto